

ת"פ 14882/04/19 - מדינת ישראל, המחלקה להנחית תובעים בפרקליטות המדינה נגד דוד נח, מריאנה נח, "תיבת נח" החי והצומח בע"מ, יהודה נח, נח עבודות נירוסטה בע"מ

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 14882-04-19 מדינת ישראל נ' נח ואח'

בפני כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
המאשימה: מדינת ישראל המחלקה להנחית תובעים בפרקליטות
המדינה באמצעות ב"כ עוה"ד אמיר ברק

נגד הנאשמים:
1. דוד נח
2. מריאנה נח
3. "תיבת נח" החי והצומח בע"מ
4. יהודה נח
5. נח עבודות נירוסטה בע"מ באמצעות ב"כ עוה"ד עידו
ואראס

החלטה

החלטה בטענותיהם המקדמיות של הנאשמים.

כתב-האישום מייחס לנאשמים עבירה של שימוש אסור במקרקעין בניגוד לחוק התכנון והבניה, התשכ"ח - 1965 וכן עבירות נוספות, כמפורט בו.

בקליפת אגוז נטען בעובדות, כי הנאשמים הפרו צווים שיפוטניים במקרקעין בשוב משמר השבעה בקרקע חקלאית, שבבעלות מקרקעי ישראל, בכך שבנו על הקרקע מבנים לא חוקיים, כמתואר בעובדות, שבעקבותיהם הוגשו נגדם כתבי-אישום, הם הורשעו, ניתנו נגדם גזרי-דין, בין השאר הכוללים צווים להריסת המבנים, שאותו לא קיימו.

הנאשמים הציגו טענות מקדמיות שעניינן פסול או פגם בכתב-האישום, כדלקמן:

הראשונה, טענה להעדר סמכות מגישת כתב-האישום, תוך הפנייה לכך שההליכים הקודמים המתוארים בכתב-האישום הוגשו בדרך שגרה על-ידי הועדה המקומית עמק לוד ונאכפו על-ידיה, והטענה כי זוהי דרך המלך, והנה עתה פתחה המאשימה בחקירה נגד הנאשמים והגישה את כתב האישום תוך הפעלת סמכות מקבילה בהתעלמות מהנחיית היועץ המשפטי לממשלה, שמספרה 8.1101, שאינה מתיישבת עם המתואר בכתב-האישום.

השנייה, טענת השתק פלילית כלפי המאשימה מלטעון, כי היה מקום להפעלת הסמכות המקבילה.

השלישית, אי גביית גרסה מהנאשמים עובר להגשת כתב-האישום לאחר היועצות עם עורך-דין, ובעניין זה מפרטים הנאשמים השתלשלות של תכתובות, ובהן הטענה כי הם בקשו למסור את גרסתם ועניין זה מקים לטענתם הגנה מן הצדק.

לענין הטענה הראשונה:

עיון בהנחיית היועץ המשפטי לממשלה מספר 8.1101 מאפריל 2013 שכתרתה "הפעלת סמכות האכיפה של המדינה בעבירות תכנון ובנייה במרחבי תכנון מקומיים", מלמד, כי קיימת סמכות מקבילה, תוך פרישת הקווים המנחים להפעלת הסמכות המקבילה.

נקבע כי הפעלת הסמכות המקבילה תעשה באופן נקודתי, בהתקיים נסיבות מיוחדות לגבי מקרה שבו קיים עניין ציבורי חשוב והובאו שם רשימת מקרים לא ממצה, כגון: הוועדה המקומית אינה מפעילה סמכות כלל או שאינה מפעילה אותה כראוי, מערכת האכיפה המקומית מתקשה לבצע את משימת האכיפה, קיים חשש לניגוד עניינים של הוועדה המקומית בטיפול במקרה, מראית פני הצדק מחייבת כי הטיפול במקרה המסוים יעשה על-ידי גורם אחר והטיפול במקרה הינו חלק מסוג מקרים שהם חלק מתופעה עבריינית חוצת גבולות מרחבי תכנון מקומיים.

המאשימה הגיבה לעניין זה תוך שהיא מפנה לפסיקה, אשר קבעה כי אין כל מניעה להפעלת הסמכות המקבילה, תוך הפנייה ללשון סעיף 245(א) לחוק הנ"ל המעניק סמכות מקבילה, כללית, מפורשת, לכאורה בלתי מסויגת, שאינה מחייבת התקיימות תנאים מיוחדים, תוך הפנייה לשיקול הדעת הרחב שאותו העניקה הפסיקה למאשימה בעניין זה.

מלבד הדברים הכלליים הללו, הפנתה המאשימה אל המקרה המיוחד דנן (סעיף ב' לתגובה), אל כתב-האישום שהוגשו נגד הנאשמים, אל הליכי האכיפה רבי השנים, שלא צלחו בידי הוועדה המקומית, אל ההרשעה ואל גזרי-הדין שאותם הנאשמים אינם מכבדים.

נוכח הפירוט דלעיל, ומבלי שאביע דעה סופית לגופם של דברים, אך נוכח העובדות המתוארות בכתב-האישום, אני סבור שאין לדחות את טענת המאשימה, שבמקרה זה אכן קיים עניין ציבורי חשוב המצדיק את הפעלת הסמכות המקבילה.

על כן, אני דוחה את הטענה.

לענין הטענה השנייה:

אני מקבל את עמדת המאשימה, שבמקרה זה לא יכול לקום כל השתק פלילי מעצם קיומה של הסמכות המקבילה, המותנית בשיקול דעת, כאשר המאשימה כלל לא "הבטיחה" לנאשמים, כי ההתנהלות מולם במסגרת הוועדה המקומית, אשר לא נשאה פרי, תימשך לעד, ואכן זוהי זכותה של המאשימה לשנות את מדיניות האכיפה כלפיהם.

טענת השתק היא סניף של ההגנה מן הצדק - טענה בעלת עוצמה שבוודאי אינה מתקיימת במקרה זה.

על כן, אני דוחה את הטענה.

לעניין הטענה השלישית:

מסתבר, כי בחודשים אפריל - מאי 2018, שלחה המאשימה אל הנאשמים הרלוונטיים זימונים לחקירה, שהתקבלו אצלם כדין (העתקים צורפו לתגובת המאשימה).

נוכח בקשתם לדחיית מועד החקירה, כדי לאפשר היוועצות עם עורך-דין, אפשרה המאשימה את הדבר ודחתה את מועד הזימון.

בנסיבות שפורטו, אין להורות למאשימה להלך יד ביד עם הנאשמים עד אין סוף, עד אשר יתרצו וייתצבו לחקירה בתנאים - אין להם כל זכות קנויה שהחקירה תתנהל כפי המרשם שלהם לחקירה, ובוודאי ושאין לומר כי המאשימה התנהלה מולם תוך פגם או פסול שבכוחו להוביל לביטול כתב-האישום במסגרת טענה של הגנה מן הצדק.

על כן, אני דוחה את הטענה.

לסיכום אני דוחה את הטענות המקדמיות ומורה לנאשמים להשיב לאשמה במועד הדיון הקבוע.

ניתנה היום, י"א טבת תש"פ, 08 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.